

- Ugh, jag är din andliga rådgivare!

Jacqueline Fahlander
Ålder: 37.
Familj: Sambo och två barn.
Bor: Stavnäs by i Stockholms skärgård.
Gör: Journalist, kurs- och meditationsledare, hobbymedium och författare (har precis skrivit klart sin debutroman i den egenutvecklade genren andlig chick-lit).
Aktuell: Föreläsningsturné under hösten tillsammans med mediet och coachen **Susanne Ivarsson**.

Förra året var Jacqueline Fahlander med i *Amelia* och berättade om hur hon coachades av ett medium.

Kan vem som helst bli medial och få kontakt med "den andra sidan"? Ja, menar Jacqueline Fahlander som i vuxen ålder upptäckte att hon kunde se andar.

AV JACQUELINE FAHLANDER FOTO: THERESIA KÖHLIN, THINKSTOCKPHOTO, ISTOCKPHOTO

För två år sedan var jag en småbarnsmamma som satt klistrad framför "Desperate Housewives", suckade över min sambo och karriärhetsade på jobbet. Sen skickade livet mig rakt i armarna på mediet och coachen **Susanne Ivarsson**. Hon gav mig ett års hård drillning i personlig och andlig utveckling, renade upp min energi och lät mig möta mina tidigare liv. Precis när jag landade på andra sidan, efter att ha bytt namn, sagt upp mig från jobbet, sålt lägenheten i stan och nästan separerat från min man, dök nästa överraskning upp – jag kunde se andar. Trots att jag hade blivit coachad av mediet Susanne i över ett års tid hade jag inte ens tänkt tanken att jag kunde vara medial. En dag frågade hon om jag ville öppna mitt tredje öga. Tredje ögat, som sitter mitt på pannan, sägs vara ingången till den osynliga världen. Det låter lite hokus pokus,

men jag tänkte "Why not?" Min panna brände och sprakade under hennes händer, men när jag reste mig upp kände jag mig precis som vanligt. Innan jag slog igen dörren till hennes mottagningsrum, sa hon lite i förbigående att "det är möjligt att du börjar se saker".

Intressant, tänkte jag, utan att ha några större förväntningar. Det gick flera dagar utan att något hände. Men en sen kväll jag var på väg att somna framträdde en bild i mitt inre. Jag såg mig själv tio år fram i tiden. Jag befann mig i en stor villa i Italien. Solbränd och lättklädd satt jag framför ett skrivbord. Bakom mig stod en man. Han var lång och hade skägg och jag fick intrycket av att han var diplomat. Sedan tonade bilden bort och jag somnade.

Här är tre andar som uppenbarat sig för mig under det senaste året. ●

Min ande: Osynlige Peter

Jag fortsatte att få små glimtar av framtiden, och för att förstå vad det var jag upplevde började jag läsa böcker om andlighet och

medialitet. En av dem lärde mig att man när som helst kan be om hjälp från andevärlden, vilket jag bestämde mig för att prova. Efter att ha bott i stan i många år hade vi flyttat ut på landet där bilkörning är ett måste. Och eftersom jag var minst sagt nervös inför att börja köra bil igen efter 15 år, bad jag om andlig hjälp. I samma sekund som jag skickade upp min önskan till andevärlden, tryckte min fot ner gaspedalen, och vips var jag uppe i 130. Jag körde nästan in i

bilen framför. På sätet bredvid mig såg jag en mörkhårig och snygg rallyförare. Nu förstod jag på fullt allvar vad det innebär att "se", för anden såg precis lika levande ut som jag.

"En snygg rallyförare!"

Försiktigt sträckte jag ut handen för att känna på honom, men det enda jag fysiskt upplevde var hans energi. När han såg min bestörtning möttes jag av ett gapskratt.

Vår dialog gick som pingpongballar i mitt huvud. Han placerade sina ord i mina tankar, och jag hann knappt skicka ut en fråga innan jag fick svaret. Efter det blev Osynlige Peter, som jag döpte honom till, min ständiga följeslagare i bilen. ●

Efter ett uppehåll i bilkörning på 15 år kom Peter väl till pass.

Min ande: **Indianguiden**

Samtidigt som jag försökte smälta att jag hade en rallyförare från andevärlden i bilen, upplevde jag att någon stod och tittade över axeln på mig när jag satt hemma och jobbade. Men när jag vände mig om var det aldrig någon där.

- Kan vi sluta med den här kurrageömmalen nu, sa jag till slut rakt ut i luften. Och då visade sig en ny ande. Eller ny och ny. Susanne hävdar att han har varit med mig sedan födseln. I min inre syn visade sig en indian som Susanne sedan förklarade var min andlige guide. Han var lång och senig med stolt hållning. För den som inte vet vad en andlig guide är, kan jag berättat att han eller hon hjälper dig genom livet genom att puffa dig i rätt riktning. Det dröjde inte många sekunder innan min indianguide tog till orda.

- Hur länge tänker du slösa bort ditt liv med att skriva såna här texter?, hörde jag

inne i mitt huvud.

Jag tittade på skärmen framför mig: *Försäkra dig rätt, så slipper du överraskningar!* Speciellt rolig artikel var det inte, men som frilansjournalist får man ta de uppdrag man får.

- Du borde skriva om andlighet istället!

"Skriv en bok! En rolig bok"

Men jag vet ju ingenting om andlighet, invände jag. Dialogen utspelade sig i mitt huvud.

- Det gör du ju, envisades han.

- Skriv en bok! En rolig bok. I andevärlden älskar vi humor.

Sen försvann han och det blev tyst i mitt huvud. Efter mycket funderande gjorde jag till slut som han sa. Kanske hade han en poäng i alla fall. Jag tog ledigt från alla skrivuppdrag och satte mig för att skriva romanen som enligt direktivet skulle vara humoristisk och andlig. Det gick med sådan lätthet att jag

Är det jag eller indianen som skriver?

blev misstänksam. Sidorna strömmade ur mina fingrar. När jag nämnde det för Susanne, skrattade hon bara.

- Du tror väl inte att du skriver den där boken själv? ●

Min ande: **Allvetande damen**

Länge höll jag tyst om mina osynliga vänner från andevärlden för att inte verka konstig. Men tror ni att de kunde hålla

tyst? Inte en chans. När en av mina vänner vid vår lördagsfika klagade över att hon var trött på sitt jobb, dök det upp en äldre dam från andevärlden som ställde sig vid hennes sida.

- Hon ska inte jobba kvar där, sa damen bestämt.

- Du ska inte jobba kvar där, sa jag motvilligt och konstaterade att mitt tidigare jag nu var ett minne blott. Jag hade förvandlats till en sån där som pratar med andar.

- Nej, jag vet. Jag borde byta jobb, sa min väninna. Jag vet bara inte vad jag ska göra istället.

- Du ska göra keramik, sa jag och blev själv förvånad.

- Tack för tipset, men det är knappast något man kan försörja sig på.

- Ni människor tänker bara på pengar, sa damen från andevärlden.

- Vi tänker bara på pengar, sa jag. Min väninna såg frågande på mig.

- Jag talar bara om vad den gamla da-

men säger.

Min väninna tittade sig omkring.

- Vilken dam?

- Hon kommer från andevärlden. Hon säger att du ska flytta till en gård ute på landet, där kan du ha din keramikverkstad.

De har också valt ut en man åt dig.

Min singelväninna spetsade öronen och verkade inte tycka att jag var det minsta konstig.

- Han är lång och smal och så har han hästsvans och jeansväst. Han ser ut att vara betydligt äldre än du. Han är tydligen lärare på en hantverksskola.

- Du menar att jag ska kolla upp alla hantverksskolor i hela landet för att höra om det finns någon lärare

där som har hästsvans och jeansväst? Jag nickade.

- Det låter jobbigt. Kan hon inte bara säga var han bor och vad han heter?

- Hon skakar på huvudet. Lite av jobbet måste du göra själv. ●

Allvetande damen gav råd till både mig och min väninna.

Min ande: **Allvetande damen**

Länge höll jag tyst om mina osynliga vänner från andevärlden för att inte verka konstig. Men tror ni att de kunde hålla

tyst? Inte en chans. När en av mina vänner vid vår lördagsfika klagade över att hon var trött på sitt jobb, dök det upp en äldre dam från andevärlden som ställde sig vid hennes sida.

- Hon ska inte jobba kvar där, sa damen bestämt.

- Du ska inte jobba kvar där, sa jag motvilligt och konstaterade att mitt tidigare jag nu var ett minne blott. Jag hade förvandlats till en sån där som pratar med andar.

- Nej, jag vet. Jag borde byta jobb, sa min väninna. Jag vet bara inte vad jag ska göra istället.

- Du ska göra keramik, sa jag och blev själv förvånad.

- Tack för tipset, men det är knappast något man kan försörja sig på.

- Ni människor tänker bara på pengar, sa damen från andevärlden.

- Vi tänker bara på pengar, sa jag. Min väninna såg frågande på mig.

- Jag talar bara om vad den gamla da-

men säger.

Min väninna tittade sig omkring.

- Vilken dam?

- Hon kommer från andevärlden. Hon säger att du ska flytta till en gård ute på landet, där kan du ha din keramikverkstad.

De har också valt ut en man åt dig.

Min singelväninna spetsade öronen och verkade inte tycka att jag var det minsta konstig.

- Han är lång och smal och så har han hästsvans och jeansväst. Han ser ut att vara betydligt äldre än du. Han är tydligen lärare på en hantverksskola.

- Du menar att jag ska kolla upp alla hantverksskolor i hela landet för att höra om det finns någon lärare

där som har hästsvans och jeansväst? Jag nickade.

- Det låter jobbigt. Kan hon inte bara säga var han bor och vad han heter?

- Hon skakar på huvudet. Lite av jobbet måste du göra själv. ●

Allvetande damen gav råd till både mig och min väninna.

Slutsats: **Det går inte att leva ett vanligt liv**

Blir man betraktad som galen när man plötsligt börjar se och prata om andar? En smula, så numera väljer jag med omsorg vad och för vem jag berättar. De flesta av mina vänner har varit nyfikna och öppna och ser mina möten med andevärlden som en rolig, men lite udda hobby. Min sambo upplever mig däremot som ett ufo. Han har aldrig delat mitt intresse för det övernaturliga utan föredrar golf och öl på fotbollspuben. Fast kanske är det bra - han håller mig ju förankrad i den fysiska världen. **Mina barn, som är tre och sex, är precis som de flesta barn öppna och fantasifulla. Att ha en mamma som pratar med andar är inte det minsta konstigt i deras värld. Tvärtom älskar de att höra om sina skyddsänglar som jag ser sitta vid deras sängkanter på nätterna.** Min förhoppning är att de ska växa upp utan att vara rädda för det som är annorlunda. Att de går på en waldorfskola gör förhoppningsvis att de får lov att leva kvar i den magiska världen i några år till.

Jacqueline Fahlander

- Hur vet du att du inte bara inbillar dig alltihop? Går det verkligen att vara medial och leva ett vanligt liv?, är frågor jag möter ibland. Då brukar jag svara att jag bara varit rädd en enda gång, och det var när jag stötte på ett spöke, det vill säga en jordbunden ande på en väninns toalett.

Andar som kommer från "andra sidan" är däremot vänligt sinnade och här för att hjälpa. Och för mig är bilderna så tydliga att de inte går att förklara bort. Ett vanligt liv går nog inte att leva som medial, för livet är helt enkelt inte vanligt längre. Det är magiskt och tidvis omtumlande, och den rädsla för döden som jag hade när jag var ung är puts väck. Nu vet jag att själen fortsätter sitt liv i en annan dimension och att vi människor aldrig är ensamma (ens på toaletten). ●

"För barnen är andarna naturliga"

Min förhoppning är att de ska växa upp utan att vara rädda för det som är annorlunda. Att de går på en waldorfskola gör förhoppningsvis att de får lov att leva kvar i den magiska världen i några år till.

- Hur vet du att du inte bara inbillar dig alltihop? Går det verkligen att vara medial och leva ett vanligt liv?, är frågor jag möter ibland. Då brukar jag svara att jag bara varit rädd en enda gång, och det var när jag stötte på ett spöke, det vill säga en jordbunden ande på en väninns toalett.

Andar som kommer från "andra sidan" är däremot vänligt sinnade och här för att hjälpa. Och för mig är bilderna så tydliga att de inte går att förklara bort. Ett vanligt liv går nog inte att leva som medial, för livet är helt enkelt inte vanligt längre. Det är magiskt och tidvis omtumlande, och den rädsla för döden som jag hade när jag var ung är puts väck. Nu vet jag att själen fortsätter sitt liv i en annan dimension och att vi människor aldrig är ensamma (ens på toaletten). ●

Kan alla få kontakt med andevärlden?

Vi frågade Elisabeth Edborg, certifierat medium som bland annat leder kurser i intuition och medial utveckling.

- Jag tror att alla föds mediala, men att de flesta barn stänger ner den kanalen på grund av omgivningens reaktioner, säger mediet **Elisabeth Edborg.** Vad innebär det egentligen att vara medial?

- Att du kan kommunicera med andevärlden, det vill säga bortgångna nära och kära, och guider. Man kan uppleva andevärlden på olika sätt. Vissa känner energier, andra ser bilder för sin inre syn, känner känslor eller hör röster i form av tankar och ord i huvudet. Som medium tränar du upp alla de här förmågorna och lär dig förstå vad de olika bilderna, känslorna och tankarna betyder.

Hur märker man om det är en ande i närheten?

- De kan rycka i dörrar, tända och släcka lampor, höja volymen på radion och flytta på föremål i syfte att få din uppmärksamhet. Dessutom ser andevärlden vilka som är mediala, det är som om vi går omkring med en lysande lampa på huvudet, vilket gör att de som är mediala ibland utan att själva veta om det kan bli kontaktade. Inte bara av sina avlidna anhöriga, utan även av bekantas anhöriga som vill framföra budskap.

Vad är en andlig guide?

- Alla har från födseln en huvudguide som följer en genom livet. Han eller hon finns där för att stötta dig i din utveckling. Under livets gång kan andra guider, hjälpare och även avlidna anhöriga dyka upp från andevärlden med mer specifika uppdrag. Jag upplever att man kan få hjälp med allt, från personlig utveckling till att hitta en parkeringsplats.

Hur gör man för att få kontakt med andevärlden?

- Om man är nyfiken på andevärlden och vilka man har runt omkring sig så ska man börja meditera. Är det mycket brus omkring en är det svårt för andevärlden att nå fram. Det finns vägleda meditationer på cd som fokuserar just på möten med andliga guider. Vill du gå ett steg längre kan du utveckla din intuition och medialitet genom att gå på kurs eller cirkel. ●

Hur gör man för att få kontakt med andevärlden?

- Om man är nyfiken på andevärlden och vilka man har runt omkring sig så ska man börja meditera. Är det mycket brus omkring en är det svårt för andevärlden att nå fram. Det finns vägleda meditationer på cd som fokuserar just på möten med andliga guider. Vill du gå ett steg längre kan du utveckla din intuition och medialitet genom att gå på kurs eller cirkel. ●

Finnde det verkligen indianandar så det räcker åt alla?

Vill du veta mer?

Boktips: "Fråga dina vägvisare" av Sonia Choquette, ICA Bokförlag.

Cd-tips: "Konsten att kommunicera med din vägledare", meditation av Leo Eid.

Kurstips: Öppna Spiritualisterna i Stockholm håller utvecklingscirkel i intuition och medialitet och har även seanser på söndagar.